

14. Decembra 1959.
napisala je ovo
Teletićeva M.

16 December. Jožef i Marija pútnjku
in Betlehem.

Prakličavunge od Nazareta.
Marija i Jožef ostavi svoju
damavinu, i odluču se od svo-
ji Rodjakov, ani neznaju jeli
ta i kada svoju damavinu
opet viditi. učimo se od nji
dase ne previknemo preveć
na zemalysko dobro.

17 Dec. daleki pút.

pún skerbi i pogibeli. bil je
on dugij pút od Nazareta
do Betlehema 150 km. Marija
i Jožef su imali ednoga jakoga
sprehodnika ũra se, naimre
podanost vo Bogu. učimo se
od nji, dase va si pogibeli žitka
podamo vo Božju volju.

18. Dec. Prvi pogled na Betlehem,
po tem da su Marija i Jožef
tako da i jednu uru od Jeruzalema
prema jugu hodili
zagledali su varoš Betlehem.
kako su se mogli oni od serca
veseliti. i radosno ufanje je
njihovi čut napuñnilo. učimo
se od nji ne mogoverti niti
zdvajati ako nam se, se, ne
igoda po našoj volji.

19. Dec. Marija i Jožef zastúpili
sú domaču kembyň Betlehem.
jedna velika bojarhivost se je
zbuňila va njihovi misli, dasú
ovde velikani od njihovi pokole-
nyer jednac stanovali. Jožev
i Marija ali misú došli simo
votam girдавom spornanju va
ov varoš, nega va svetaj posluš-
nosti. Zapovid cesara Augústusa
spüniti, i svoja imena kod po-
pisanya hüdstva volovati:
učimo se od nji, ne od girđosti
i pohlepniasti se dati od drugi
blüdit gleimo Božje püte, i
svetu Božju volju vanju se podati.

20. Dec. Zaman suse trudili!

Zaman je bilo se iskanye i
prošnja za prenoćevanje. niti
kod Rodjakov niti va gostilnica
nij bilo miesta za Mariju
i Jožefa. jedna velika vkanjba
i Proba, ali ani su avo izkus-
-tvo va njihovoj čversto zgrad-
-jenoj paniznosti nasili.
ničimo se: od Marije i Jožefa
Aldove kia nam Bog na laži
va velikaj paniznosti primiti.

21. Dec. Zadnji Pút.

kod Evangelista Ivana stoji
rič, med svoje je dal, i svoji
njega nisu prijeli, vsa Betle-
hemska vrata bila su Svetim
Hrišćanom zaklenuta, samo
jedan glas sa glasi njihovim
nam, daleko vani pred Varošem
je jedna Stala, ovo je bila jedna
tverda rič po dugom iskanyu.
ali Marija i Jožef su i na ovom
svesebyem i zadovoljno zahvalili.
ničimo se od nji, na vsem ako je
i najmanje zahvalni biti.

22 Dec. Marija i Jožef ostavljaju
varoš Betlehem, jednog su ostavili
dva čavikli po svojoj vlašćoj
krivici Paradizom, a ovde su
ostavili dva preč vlašće krivice.
Varoš nyev domavine put nije
bil tako daleko, ali težak.

Marija veli kod pred nikoli-
kim miseci u Nazaret; ovo
ja sam službenica Gospodinova
i neka se spūni Gospodine rič
tvoja; učinimo se, ako nam je
i po ternavam putu pošti
neći s Marijom neka se spūni
o Gospodine tvoja sveta volja.

23 Dec. Marija i Jožef štipu va štalu,
zix svetam aldavnosćam štupili
su va tu štalicu, va koj su
morebit i njihovi precu svoje
blago deržali, a sada mora ta
ista štala biti stan Pastiru vsega
človicanstva;

učimo se od Marije i Jožefa
aldav danesti, sćim veće i jaće
budu naše aldavnosti, stin
lagbye čemo i veliko teško podnesti.

24. Dec. Sveta noć,

denas će dajti Kralj gospodarstvo
puni straha upadimo na
zemlju, ar na ovu zemlju je spasi-
tehy ovu svetu noć postavil svoje
noge, ngniti se mora, pro-
kletstvo Griha, sričan je on -
človik kij smi biti pomoćnik
i služba ovomu Božanskomu
Ditešću, i njevu pute pripraviti
kroz naše varoš i sela.

budimo prave službe Božjemu Ditetu,
i veselimo se sveselimi i tužobimo
se štirobnimi, neka se sviti iz na-
ši obrarov, čistoci i ljubav i naše
rūke neka sagdar pripravne budu
na pomoć bližnjega i stupimo čnda
krat kstolu Gospodinovomu Amen.